

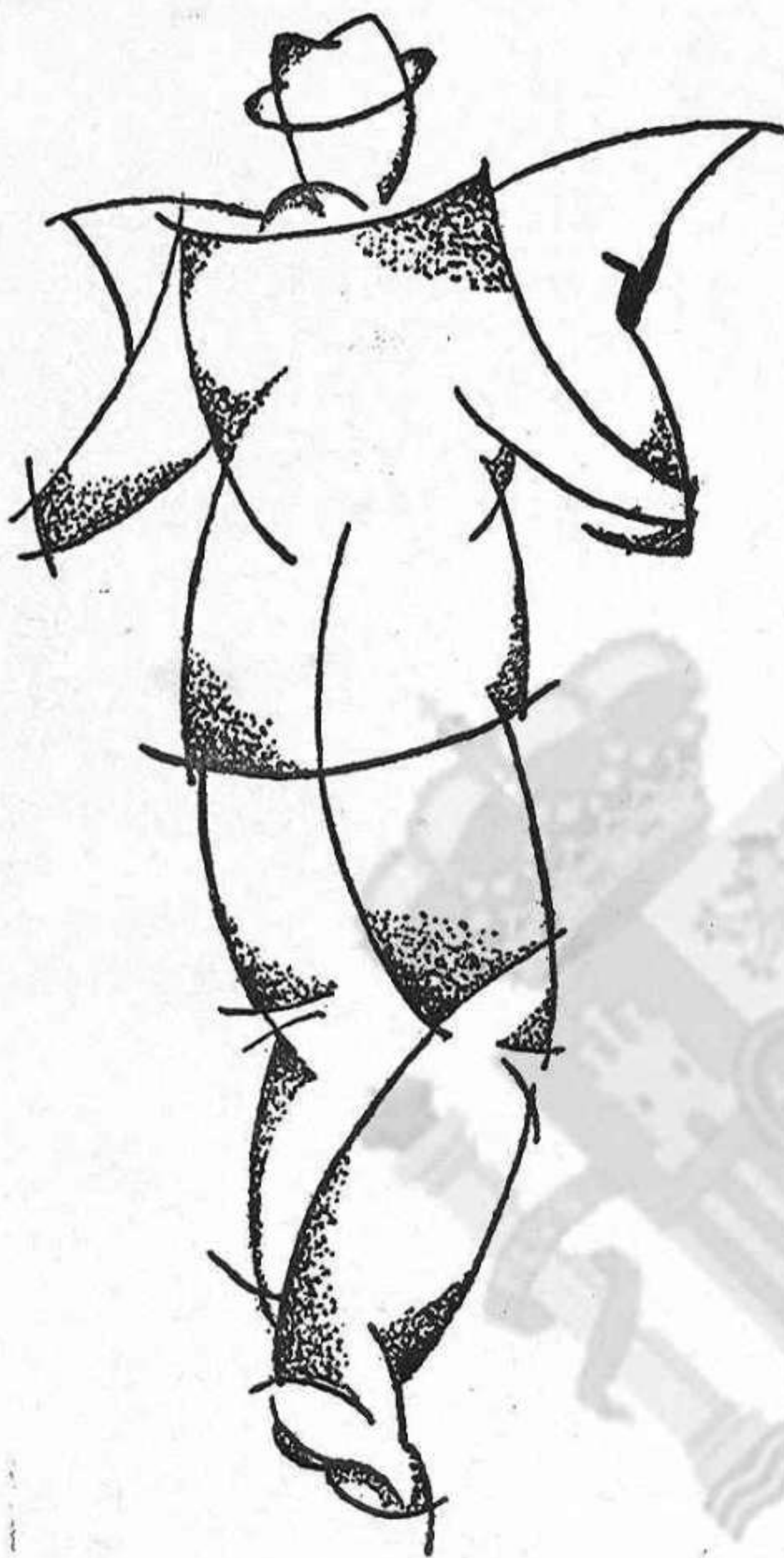
Pedro Casademunt

PRECIO: 15 CTS.

la galería

REVISTA

SEMANAL

sumario

NADAL-REIS.—BIBLIOGRAFIA, ERICH MARIA REMARQUE, por CÉSAR GALINDO.—LA MÁS FUERTE EXPRESIÓN, por RECIUS PALIMPSESTO.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—DIBUJO de L. BRUNET.—ESPORTS.—SANT PERE DE RODA, FULLETÓ, per ANTONI PAPELL.—RAMBLEJANT, per KOLIN.—NOTAS.

AÑO I

Núm. 4

FIGUERAS

Martes

24 Diciembre 1929

TARIFA de PRECIOS TRIMESTRAL

Suscripción	
CIUDAD . . .	1'50 PTAS.
FUERA . . .	2'00 "
ATRASADOS	0'25 "

Redacción y Administración
MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción: Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

Anuncios

Ultima plana . . .	100 ptas.
Interiores . . .	80 "
Media plana . . .	45 "
Cuarto . . .	25 "
Octavo . . .	15 "

INTERCALADOS Y ESQUELAS A CONVENIR

NADAL-REIS

Ha vingut Nadal amb son mantell de neu,
vella imatge d'home sens repòs
barbes llargues i cabell canós...

a advertir-nos novament que la vida s'esmuny amb rapidesa sorprenentl...

La llar encesa i espetegant ha rebut les seves ofrenes de carn encevada. La taula és parada de viandes succulents. I el vi ranci de la terra ha rajat de nou de les bótes, omplint el beire cristallí. Al·leluia!

Encara els vostres llavis estan untats de les mels més exquisides. I és grat als ventres opulents la ofrena d'un bri de poesia, enc que sigui pàl·lida i esmortuïda per les boirines, com aquesta tarda gèlida de desembre...

Cants, rialles i musiques; tot l'optimisme màgic de les grans diades es vessa inestroncable en l'esperit dels homes "de bona voluntat".

Al·leluia!... I vi ranci!

No has pensat mai, oh, tú, feliç llegidor! en el Nadal de la teva infantesa? No has desclòs mai els fulls del llibre de la teva vida en aquest punt de tanta suggerió? Doncs escolta:

Nadal era com una mena de vestíbul del cercle màgic de les grans efemèrides de la teva infància, una entelèquia que no s'esvaïa fins passat Reis, amb una dolcíssima recança. Era crepuscle matinal d'una època riallera en què no s'havia de pensar ni amb el col·legi ni amb les odioses lliçons interminables. Era temps de suca-mulla i xarrupada, de neules i de torrons!

Nadal opulent, Nadal lluminós, Nadal, juglar de cançons suaus i divinitzades pels llavis maternals, de somnis falaguers i de pensaments clars com el nostre cel en tramuntana! Endebades hi trobaràs un núvol en aquest record. En la imaginació i en el lllindar d'aquest quadre de festa hi veuràs la cavalcada sumptuosa i interminable—cavalcada de dolces llegendes—dels Tres Reis de l'Orient, de aquells magnats fills de la remota Tarssia "de la qual axiren los tres Reys fort savis e vanguarders en Batlem de Judea ab lors dons e adoraren Jesu Christ e son sepulchre en la Ciutat de Cologna a dues jornades de Bruges", negre l'un com un mal averany, blanc l'altre com les neus del Canigó i ros el tercer com blat en juny. Aquells reis vestits de seda i de domàs, que posseïen les riqueses més extraordinàries i que pel voler de Déu i dels infants caminen, caminen, caminen de una banda a l'altra del món, deixant a les finestres els joguets mantes voltes somniats "i portant coses a la gent"...

tiende—ha entrado inesperadamente por la puerta de su morada. El escritor checoslovaco A. Longen ha escrito un drama inspirado en «Im Westen nichts neues». Las casas productoras de films se disputan la exclusividad de la novela...
¿Qué más?

Indudablemente, el autor no puede salir de su sorpresa...

* * *

La obra de Remarque es, por más que se diga lo contrario, digna del éxito que ha alcanzado. Es una visión acabada de la guerra, superior a «Le Feu», de Barbusse, a «La Croix de Bois» y «Le Reveil des Morts», de Dorgelés, y a cuántas se han publicado hasta hoy. (Aun cuando inferior, por lo que respecta a la parte literaria, a estas tres producciones).

La novela en sí es cruda, tenebrosa, erizada de crueldades, sencillamente inhumana. Su realismo es duro como la piedra, acerado como la hoja de puñal. Parece que está escrita con sangre. Y he ahí precisamente su valor, ese valor—la realidad ajustada—que nos hace devorarla desde el principio hasta el fin así que abrimos sus primeras páginas. Y al terminarla, un sentimiento inextinguible de repulsión hacia la gran tragedia nos domina.

Yo no he hallado obra más verdadera que ésta que muchos critican y todos adquieren. ¿Cómo puede pintarse la guerra bajo el punto de vista subjetivo y en detalle? De la manera que la pinta Remarque.

* * *

Creo que todos esos libros que hablan de la guerra en la forma de «Im Westen nichts neues», deberían consultarse a menudo, tenerlos siempre presentes. La memoria de los hombres es demasiado inconstante. El acerbo ejemplo de esos cuatro años de descalabro parece que ha fructificado poco en la conciencia humana universal. Por ello es necesario que, de tanto en tanto se opongán a nuestros rencores y a nuestras destemplanzas, al igual que los libros sacrosantos que ensalzan la solidaridad y el amor entre los hombres, libros a la hechura del de Remarque, desnudos de hojarasca, que nos pinten clara y concisamente la bárbara degradación en que se sumen esos infelices seres llevados a la lucha por un ideal que se extingue a los sonidos de una trompeta...

Que los libros de guerra también hablan de paz...

Bibliografía

ERICH MARIA REMARQUE

por CÉSAR GALINDO

Pocos libros en la historia de la Literatura universal han suscitado tan enconadas discusiones como la novela de Remarque «Im Westen nichts neues». Numerosos periódicos y hombres de Estado han atacado con pasión inaudita la crudeza de su relato; Mussolini ha prohibido la traducción italiana hecha por un antiguo combatiente. Pero lo cierto es que Remarque se ha hecho famoso en unos meses. Famoso y hasta legendario.

Véase sino esta verídica demostración contundente: la Librairie Stock, de París, ha editado en el mes de mayo 20.000 ejemplares de la traducción francesa, «A l'Ouest rien de nouveau», y en el mes

de junio ha sobrepasado la edición la cifra aclaparante de 190.000; en Praga se han vendido en un día 20.000 volúmenes; Atenas ha consumido durante un tiempo cien obras diarias; el fisco alemán reclama la suma de tres millones de francos, como impuesto a las utilidades; y por lo que respecta a la traducción española «Sin novedad en el frente» la tirada excede de ochenta mil...

Cifras verdaderamente desconcertantes son éstas, nunca vistas en el mundo de las letras. El nombre de Eric Maria Remarque suena en todos los círculos literarios de Europa y en casi todos los labios. La felicidad—si ésa fué la más vehemente aspiración de su vida, se en-

La más fuerte expresión

por RECIUS PALIMPSESTO

II.

Si el hombre primitivo no hubiera sido un animal, en su salvajismo, esquivo y huraño, que propendió a la misantropía, la soledad y rapiña, posiblemente el vehículo expresor no habría sido por mediación del aparato bucal. De haber vivido en grey o rebaño, es de suponer que conociéndose mejor por el contacto cotidiano, se habría producido una familiaridad vastísima de la cual se careció en larguísimo lapso; y que sólo empezó a producirse en la realidad, cuando los más viejos imperios del mundo: en los tiempos que se dicen de la torre de Babel y que propendió grandemente con los romanos y el cristianismo.

Antes, recapacitando en el fondo de su cueva, el troglodita se hizo singular y egoísta, engendrando las unidades divisionarias de que antes hablamos.

Hoy, en la presente actualidad, el

hombre ha sabido por fin acercarse a la pauta de la colmena, que es por donde debió empezar, y se encuentra en el seno de sus propulsoras y trepidantes ciudades por una costosísima dificultad, que es la de comprenderse velozmente. Y más aun con el laberinto de fronteras y diversos pueblos y lenguas, que le relentizan su esfuerzo común y retrasan el progreso colectivo. De vez en cuando se topa con un afortunado medio expresivo como es la música, la pintura y sistema matemático, o el formulismo químico; pero ello no es bantante, es preciso y falta para conseguir la suprema perfección retrotraerse en el procedimiento discursivo. Con semejante método llegaremos al pósito traductivo, que ya no se expresará por tardas y pesadas articulaciones, sino por rápidas y fugaces vibraciones visuales.

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

En aquest cine gran solemnitat. La Carmen Flores. La regina de les coupleteres d'aires regionals espanyols. Per Carmen Flores no passen anys. La veiem igual artista i igual dona que la vèiem deu anys enrera. Amb una aventatge per a ella; que segurament guanya més que quan estava en el seu apogeu. Els artistes, quan són artistes de debó tenen aquestes aventatges. Que fan com els militars. Quan més temps passa... més guanyen. Naturalment, fins que els ve el retir definitiu.

Ahir Carmen Flores encara va tenir la virtut d'omplir el Cine Jardín. Si ajuntem aquesta anormalitat amb el temps que feia—inferral de debó—veurem que Carmen Flores és alguna cosa. Ei! pel públic; que per a mi, em diu el mateix que qualsevol «cantaora vulgar».

Les películes projectades completaren regularment el programa.

Es diu que en aquest cine molt aviat se veuran coses trascendentals. Procurarem enterar-ne a nostres llegidors.

Potser es tracta d'una altra gramola. Però... hi feia una fret!...

Sala Edison

De Ramoncita Rovira podem dir-ne gairebé el mateix que de Carmen Flores. No passen els anys per a ella. Clar que s'ha fet més grosseta... que quan fa de nena sembla una donassa, i que en comptes de posar-se Ramoncita Rovira podria posar-se Ramonassa; però ella surt a les taules ben sabedora que és el plat fort de l'espectacle que ella mena; i es presenta amb el mateix orgull que es presentaria una deesa; i canta... i triomfa, i els aplaudiments són per a ella, igual com quan era justificat allò de «La voz de oro».

Qui ens va agradar fou l'altra Rovira. No sabem si és el seu germà o si són parents.

I això que no podem sofrir els homes—vestits d'homes—cantant tangos i cuplets. Però, vaja! Aquest almenys els va cantar masclement.

Les altres artistes que completaven els «mosaicos», regulars com a ballarines.

Ço que no va plaure'ns va ésser aquella història tan estantiga de Montserrat. Ja és hora de deixar de banda a la pobre moreneta.

Colleen Moore, triomfà una vegada més amb la bonica pel·lícula Oh! Marquesa! A nosaltres aquesta artista ingenua ens té el cor robat. No hi podem fer més. Per veure una part d'ella deixariem totes les Carmens Flores i Ramonetes Rovires com hi han escampades per nostres escenaris.

Però... hi feia una fret!...

COMPANYIA CUBANA DE VARIETATS ART NEGRE

Art Negre, ben Negre, precisament, no, sino de café amb llet—amb més llet que café—fou el que es celebrà ahir en la Sala Edison. Molta fressa per cert. Colors llampants, crits, rialles, retorsiments... i xacolata...

La orquestra, bé; millor per un cabaret de luxe (?) que per una atracció. El teatre estava curull d'espectadors que aplaudiren alguns quadres de gust extravagant, perfectament exòtics.

Lo millor que trobarem allí fou la calefacció. Lo altre...

«porque era negro...».

Casino Menestral

El fret s'ha fet sentir. No perquè n'hi fes en el local, però és que la gent quan el déu Eolo comença a bufar fa com els ases del conte que així que veuen la càrrega... ja suen. Dijous doncs i diumenge hi hagueren unes entrades més fluixetes que les de les setmanes anteriors. Potser també sigui a causa d'ésser la setmana d'abans de Nadal. La companyia ens ha donat dugues obres, la valor de les quals no hem de jutjar nosaltres per haver-les ja alabades els nostres avis i per a ésser sabut que els músics i llibretistes d'aquell temps, com que eren inmetalitzats, sabien el que és feien molt millor que els d'ara.

Tant «El Postillón de la Rioja» com «Jugar con fuego» agradaren al públic. I foren moltes les paraules elogioses que copàrem en eixir de la sala: Això si que són obres... I música...

Però... el nostre públic és com és..., i es veu que li interessa més el «Pisa morena» i «El Relicario» cantat per una coupletista, que les obres mestres de la sarsuela espanyola. Què hi farem!

El premio 3.º de la Lotería Nacional para los asociados del «Banco de la Unión».

Núm. 1610

En el sorteo de la Lotería Nacional del día 2 de este mes, han correspondido el TERCER PREMIO, LAS APROXIMACIONES Y CENTENA a los accionista del BANCO DE LA UNION.

Dichos tercer premio, aproximaciones y centena, importan CUARENTA MIL PESETAS.

Asociándose a este Banco, además de constituirse un capital, se juega gratis todos los meses a la Lotería Nacional y se puede tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

SE SOLICITA REPRESENTANTES

Agencia para Cataluña y Baleares:
Aribau, 18, pral. BARCELONA

Exposició Internacional : Barcelona

- : - : - Apunts originals de l'artista LLORENÇ BRUNET - : - : -

ESPORTS

Mercès a la derrota del Palamós soferta a Olot i de la victòria de l'Unió amb el Cassà, l'Unió Sportiva queda única leader del Campionat

Glosari d'esports

Ja tenim a la nostra Unió al davant de la classificació general. Ja tenim al Palamós resagat, ja podem anar endavant amb nostres esperances. Naturalment que així com el Palamós—després de creure's campió—ha sofert aquesta entrebancada, pot ésser la Unió qui la sofreixi el pròxim diumenge en el camp de La Bisbal. Però hem de contar que no serà així.

Primerament, perquè com ja dèiem en nostre glosari anterior, creiem que a Figueres és on se juga el millor fut-bol i després... perquè tenim fe que nostres jugadors una vegada a la capsalera de la classificació es donaran compte de la llur responsabilitat i procuraran per tots els mitjans possibles arribar a la fi imbatuts, emulant així les gestes dels seus antecessors.

Deixem, doncs aquest tema, no en parlem massa, perquè a voltes un es deixa anar per l'entusiasme i cau en el ridícol quan menys s'ho pensa. Quedem en que l'Unió va al davant i que és nostre desig que fineixi el campionat sense haver deixat la davantera.

Hem parlat amb en Felip Harga estona. El jugador unionista, el darrer baluard que ens quedava d'aquell equip formidable, deixà enlluernar-se per belles promeses i deixà l'equip nostre per anar a defensar els colors del Real Club de Saragoça. Hem parlat amb ell i ens ha assabentat que els aragonesos encara juguen al joc de la trompada seca. Que el públic no hi entén gaire i que l'Arater ha lograt imposar-se. Hem escoltat a Felip i hem copsat que entre paraula i paraula una melangia irònica demostrava la seva equivocació soferta.

El Concurs de «Copa Bar Parisièn», va fent-se interessant. Si no hi intervingués el Reserva de la Unió—molt superior als altres concursants—anrien al davant empatats de punts el Comerç i l'Atihètic. Dos equips que són molt anivellats.

El Reserva a Castelló d'Empúries no pogué acabar el partit per haver-se retirat del camp l'equip local, a causa de no acceptar un fall de l'àrbitre. Cada dia se'n aprenen de noves.

Per cap d'any ens visita un equip francès. Ve precedit de tots aquells rituals dels equips de França. Fulano, sel·leccionat de...; Sultano, el millor mig-centre de...; Mengano, el més complet jugador de...

Nosaltres—conexedors del panyo—diem: no resultarà un 6 a 0 a favor de l'Unió? ...Són tan pocs els equips bons francesos!...

CAMPIONAT PROVINCIAL

Resultats de diumenge

Olot-Palamós. 3 a 0
La Escala-La Bisbal. 4 a 0
Figueres-Cassà 6 a 0

ESTAT ACTUAL de la PUNTUACIÓ

CLUBS	PARTITS				GOLS		P.
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	
U. S. Figueres	7	6	0	1	20	8	12
Palamós S. C.	7	5	0	2	17	10	10
La Bisbal F. C.	6	2	0	4	8	20	4
C. D. Farnés	5	3	0	2	12	11	6
La Escala F. C.	6	3	0	3	18	8	6
Olot F. C.	6	3	0	3	17	10	6
C. D. Cassà	7	0	0	7	3	28	0

AL CAMP LOCAL

U. S. Figueres, 6.-C. D. Cassà, 0

Diumenge va jugar-se el primer partit de la segona volta del Campionat provincial amateur, entre els equips Cassà C. D. i U. S. Figueres.

La tarda freda per la forta tramuntana que regnava, privà que assistís a l'encontre molts més afeccionats dels que hi assistien.

El partit comença amb forta pressió dels figuerencs que juguen contra vent, s'han imposat per complet, exercint un fort domini; el joc ras i ràpid desplegat per els equippers figuerencs, ha desballestat per complet a el del Cassà, que no han pogut aguantar-los i s'han deixat marcar cinc magnífics tants, que han sigut aplaudidíssims per la bella execució, en que han sigut fets. Dos d'ells han sigut marcats per en Pinadell, un en Jordà I; un en Mas i l'altre l'Armangué, tots ells com ja diem de bella factura.

A la segona part els figuerencs han anat a favor de vent i el domini ha sigut complet, però la ineficàcia dels davanter unionistes i la acertada tarda del porter del Cassà, ajudat per el vent han privat de que es marquesin més d'un tanto obra d'en Medina, i encara aquest als acabaments del partit, quan ja ens pensavem que ens quedaríem amb el cinc a zero.

En aquesta part els del Cassà, han posat en perill mantes vegades la porta defensada per en Gutiérrez, que s'ha cuidat de despejar brillantment junt amb els defenses de l'Unió.

L'actuació dels jugadors figuerencs creiem com la més adequada la següent:

En Gutiérrez, les poques vegades que va entrar en joc ho féu acertadament, aquest és el millor elogi.

La parella de defenses Juandó-Santamaria, molt millor al primer temps que al segon; feren una primera part brillantíssima, però a la segona, les situacions perilloses que es crearen foren motivades per ells.

La ratlla mitja fou brillant, sobressortint-ne en Madern, que fou el millor de tots.

Els davanter, a la primera part bé.

Del Cassà el millor fou el porter, seguint-lo en mèrits en Jahoner i en Mas, els altres desacertats.

Els nostres eren: Gutiérrez - Santamaria, Juandó - Medina, Bosch, Madern - Jordà II, Mas III, Pinadell, Jordà I i Armangué.

Diumenge el primer equip es traslladarà a La Bisbal a jugar contra el titular d'aquella localitat; esperem que nostres jugadors, sabran portar-nos una altra victòria.

A mida que va acostant-se el dia senyalat per l'Unió Sportiva local per jugar l'anunciat partit internacional contra l'equip francès «Union Sportive Révéloise» de Revel, creix l'espectació que ja de temps venen experimentant els entusiastesportmans de nostra ciutat i de la comarca tota.

Per la Junta Directiva de nostra primera entitat d'esports, ens ha sigut facilitada la llista de resultats i jugadors de l'«Union Sportive Révéloise» que en data tan senyalada veuràn els nobles adversaris dels representants més genuïns de l'esport figuerenc; llistes que encara que facilitades i publicades ja en altresperiòdics, no volem deixar d'incloure, a fi de que pugui tothom copsar altra vegada la vàlua de l'equip francès:

«U. S. R.»—S. C. Arlequins, de Toulouse, 4 a 0.—F. C. Bossot (Vall d'Aran)—«U. S. R.» . 1 a 5.—«U. S. R.»—A. S. Cerbère, 4 a 0.—«U. S. R.»—Italia F. C., de Toulouse, 8 a 1.—U. S. Cacerienne—«U. S. R.» (de campionat) . 2 a 2.—«U. S. R.»—Carmaux S. C. (de campionat) . 3 a 1.—Hispania, de Toulouse—«U. S. R.» . 0 a 3.—«U. S. R.»—Bossot F. C. . 4 a 1. «U. S. R.»—T. U. C. (de campionat) . 3 a 1.

L'equip del Revel que tant contundents resultats ha obtingut, l'han format en tot el que va de temporada els mateixos jugadors sempre, i aqueixos són: porter, Cabaussel; defenses, Bigot i Audron; mitjos, Vidal, Barrigozzi i Henaff; davanter, Bermond, Poncie, Augier (cap), Mercier i Bachet, i com a suplent, figura Medant.

Dintre d'aquests onze, els jugadors que més s'han destacat darrerament per les seves brillants actuacions, són: el defensa Bigot, el qual les seves actuacions li han valgut el ser sel·leccionat per la regió de l'Haute Garonne; els mitjos Barrigozzi i Henaff, el primer, ex-jugador del «Prato F. C.» de la 1ª Divisió d'Italia, i el segon, de l'Armonical-

de ne Brest, Club de la Divisió d'Honor de l'Oest de França, i finalment els davanters Augier (procedent de l'A. O. S. Orán) i Mercier, els quals són els dos homes més perillosos de l'equip per la seva agilitat, penetració, i sobre tot excel·lent i fort xut, si-guent, però, el darrer, el millor jugador que ha sortit de Revel i un veritable artista, doncs juga indistintament en tots els llocs de l'equip amb igual perfecció».

Per els resultats que hem deixat dits, pronostiquem que en la tarda del dia de Cap d'Any ens serà donada una veritable sessió de fútbol brillantíssim, per les dues escoles de joc tant opusades que es trobaran tú per tú, doncs a la velocitat i empena dels francesos, oposaran els nostres la seva tècnica depurada, no exenta tampoc de velocitat i empena; tècnica, amor propi, i als colors que defensen que els ha portats a la seva magnífica forma actual, palesant-ho sobradament el fet d'anar amb el Palamós S. C. amb igualtat de punts a la capçalera del Campionat provincial d'aquest any, l'avantatge que suposa l'haver ja jugat en el camp d'aquella vila.

Per acabar de donar més relleu a aquest magne esdeveniment futbolístic, sabem que la Junta d'Unió Sportiva Figueres invitarà oficialment a aquest partit, al Sr. Consul de la veïna República en nostre ciutat i a la digníssima Corporació municipal presidida pel nostre bon amic D. Josep Jou.

Els aficionats locals i comarcans, tots com un sol home, han de respondre als esforços de nostre Unió Sportiva i acudir a donar digna marc a l'importància del partit que ens ve ocupant, estant per nostra part convençuts de que el camp es veurà ple de gom a gom, com els dies de les grans solemnitats.

Torneig local "Copa Bar Parisièn"

Resultat de l'última jornada
Athlétic F. C., 2 - Comerç F. C., 2

Estat actual de la puntuació

CLUBS	PARTITS				GOLS		P.
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	
Reserva U.S.F.	2	2	0	0	17	3	6
Athlétic C.F.	3	1	1	1	4	12	5
Comerç F. C.	2	1	1	0	5	2	5
Penya Erato	3	0	0	3	3	13	3

AL CAMP LOCAL

Athlétic F. C., 2 - Comerç F. C., 2

Diumenge a les onze del matí, va tenir lloc en el camp dels monjos el partit ja anunciat entre els equips que encapsalen aquestes ratlles, apesar de la fret del dematí i assistiren un gran nombre de aficionats.

El partit fou interessant durant el primer temps, en que els jugadors del Athlétic apesar

BEN AVIAT

PUBLICAREM

Impresions de viatges a l'Orient

PER L'EMINENT ARQUEOLEG i COL·LABORADOR de "LA PUBLICITAT"
DON JOSEP GIBERT, PENSIONAT PER LA FUNDACIO "BERNAT METGE"

d'anar contra vent efectuaren una bella partida, marcant dos tantos obra, el primer d'en Torrejón i el segon en Frigola. Els del Athlétic han empatat marcant els dos goals en Pomés i en Prats.

A la segona part els del Athlétic han anat a favor de vent, i a pesar de dominar per complet, han vist perillar l'empat per les magnífiques arrancades portades per en Prats i en Soms que han fet una bella partida. En canvi quan creiem amb una victòria del Athlétic s'ha acabat el partit amb un empat que dona més interès al Torneig puix el lloc de segon classificat continua indecís fins al final de la lluita.

Esperem veure aquesta competició, la que resultarà més interessant del que fou, i que ha anat despertant tant d'interès entre nostres aficionats, que cada dia acudixen al nostre camp d'esports, a fruit de les lluites amb que ens obsequien els equips que jugan el matí.

Sobressortiren pels de l'Athlétic, en Deusedas II, Balg, Llovet i Caramazana, i per el Comerç en Pomés, Ribas, Prats i Lastra. L'àrbitre señor Medina força bé.

Que l'Albalat, per causes d'engreixament, ja no pot jugar de davanter centre.

Que en Vilanova del Borrassà, seria un gran porter si s'entranés a jugar amb portes de reglament.

Que en Bosque, des d'el partit Athlétic-Unió, no vol jugar més.

Que en Jep Bosch, si guanyen el Campionat provincial es retirarà del fútbol, per ric.

Que en Sancho, en vista que els aires Ertencs no li eren galre sans, ha tornat a canviar de camiseta; la favorescuda és l'Unió Sportiva.

Que en Pineda en la carrera Jean Boudin, farà un gran paperàs; la causa serà que en Tres unces l'entrena.

Que en Tres unces fa oposicions per avlador.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

Xerrameques

Sembla que el Secretari de l'Unió, per pagar l'05 d'entrada al camp, mou un xibarrí fenomenal.

Que en Sánchez, en vista de les seves darreres actuacions, ja pensa amb demanar la baixa.

Que els directius de l'Unió Sportiva, encara confien amb en Monfort.

Que en Carreras, per fer veure que ja ha anat a entreno, deixa la porta de l'escala oberta, la nit abans.

Que en Mas II, s'entrena de porter, en vista de l'èxit que ha obtingut en Sánchez d'extrem dreta.

Llibreria Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Gerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.— Contadores kilométricos.— Voltímetros.— Gramófonos.

Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27 FIGUERAS

nebrós cova en la qual Sant Sergi havia edificat un modest altar. (1).

Els monjos de Roma resolgueren amagar allí els sagrats restes amb la confiança de què, passat el perill que amenaçava la Urbs podrien tornar a depositar-los en el seu lloc de la Ciutat Eterna. Però passats alguns anys, quan triomfà omnímodament el cristianisme, no pogueren els monjos trobar la cova. I resolgueren quedar-se allí fins que altra volta topessin amb les relíquies. Aquest fou l'origen de Sant Pere de Roda.

Altra llegenda assegura que no foren els cossos dels sants sinó un troç de la Vera Creu i s'explica de la següent manera: Venia una nau de Roma a envistar el Cap de Venus Pirenencia per a dirgir-se a França, portadora de la santa relíquia. Al trobar-se prop del promontori on hi havia un altar edificat a la glòria de la deessa, una furienta tramuntana empenyí la nau cap el Sur. Tres voltes intentaren els mariners passar la punta de Massa d'Oro i tres voltes la ventada féu recular-la amb perill de desfer-la contra els esculls perillosos de la platja. Creient els monjos portadors de la relíquia que Déu els malmetia per trobar-se en un lloc pagà, resolgueren canviar el nom de Cap de Venus Pirenencia per el de Cap de Creus i immediatament cessà la tramuntana.

Veieu doncs, llegidors, com no és pas tan sols per art i gràcia de les cançons, com deia Pere Corominas, que es creen les obres mestres. També la rebeca tramuntana que abat les nostres userdes, destrueix gran part de les nostres collites, esventa les garberes d'aquí i enardeix amb la furient embestida de la seva folla dança les tranquilles ones de la mar Ilatína; també aquesta tramuntana, que fins fou cercada amb processons en els cimals de Recasens, fa créixer, si ens atenem a aquesta gentil llegenda dels nostres avis, al recó de l'aspra muntanya de Verdura, el cenobi poderós que dominà durant tants segles les terres pròdigues de l'Empordà.

(1) Pujades recull de boca de la tradició que la cova on resà Sant Sergi era tan profunda i dedàlica que una dona que hi entrà de jove en pogué sortir molts anys després, vella i desconeguda.

CAP. II.

TRADICIONS I LLEGENDES

L'home, que sempre vol donar-se una explicació de totes les coses àdhuc de les més impenetrables, ha bastit de llegendes gracioses l'origen inescrutable del monestir de Sant Pere de Roda. Els vells pagesos de la rodalia que encara passaven per la Caseta de l'Estany de Castelló cantant i persignant-se per a fer cor a la por i destruir el poder malèfic del bruel, contaven fins fa pocs anys les històries més alambinades que recolliren seriosament Pujades i altres autors. Ha passat certament el temps de creure en els poders fatídics ultraterrenals. La virtuosa regina que es llançà al abim de Verdura ha mort "definitivament" i la seva ànima ja no pena en els estanyes cada dia més assecats per la noble i valenta tramuntana que esbandeix el cel de boires malestrugues i purifica l'aire.

Hi han vàries opinions sobre la fundació de Sant Pere de Roda. Pella y Forgas diu que el temple primitiu es construí sobre les ruïnes d'un altar dedicat a Venus Pirenencia (Pirene) (1). El Pare Florez opina que s'aixecà aquest als voltants de la ciutat grega de Rhoda (2). Ni una ni altra d'aquestes suposicions són certes, car no estan concordes amb la lògica de l'emplaçament de l'altar i del poble. Perquè si aquest primer existí, com afirmen els autors grecs dels periples mediterranis, no estaria col·locat al recés de la muntanya sinó en la punta del cap de Venus Pirenencia (Cap de Creus). La ciutat de Rhoda és Roses, al peu del mar, com Emporion, fun-

(1) J. Pella y Forgas.—Historia del Ampurdán, p. 137.

(2) P. Florez.—España Sagrada, vol. XLIII, p. 348.

dada per navegants i no per alpinistes. El nom del monestir no ve de la ciutat de Rhoda sinó del nom genèric de la muntanya.

* *

Al començament del segle XIX encara es creia en la fundació del monestir per Carlemany. Avui és altra suposició pueril. Andreu de Simon Pontero diu: "De este Insigne Monasterio fue su fundador Carlomagno y es tan antigua su formación que desde el tiempo de los Reyes Godos Catholicos hasta el presente no parece han faltado Abad y monjes claustrados en él". (1). Tristany en sa "Corona benedictina" també ho assegura així.

La imaginació de Piferrer encara va més lluny, doncs sense encomanar-se a Déu ni al diable el veu entrar en el temple a resar sobre la llosa que cobria els venerables restes dels seus màrtirs. I no solsament el trobem resant amb devoció sinó que també podem seguir-li les petjades, doncs Francesc Ferrer de Solera, publicista de la passada centúria, diu en un periòdic local, inspirant-se en els autors citats, que passà per Castelló d'Empúries i altres pobles comarcats i deixà alguns objectes al monestir i dos botzines o cornis de marfil que existien en el Sagrari del temple, assegurant-se haver estat un d'ells del capità Roland i l'altra més gran del seu oncle, el rei Carlemany, instruments de guerra utilitzats pels grans capitans per a reunir les tropes.

Carlemany entrà a Espanya en 778, segons Romey, assolant pobles i anant-se'n ben aviat: "Nos guardaremos de admitir—diu Bofarull (2)—todo lo maravilloso que se cuenta de Gerona y de la presencia de Carlo Magno en el sitio... Las noticias verdaderas sobre este acontecimiento son sumamente escasas y obscuras, mas la ponderación ha obrado con tal eficacia, impelida por una vanidad inútil así de algunos escritores, como de obcecados patricios, que ha habido empeño en detallar y circunstanciar con la imaginación lo que la razón y la Historia descuidaron, en términos que pudiera escribirse de ella un crecido volumen, resultando, por con-

(1) Lloc i obra citats.

(2) Antonio de Bofarull.—Historia de Cataluña, vol. II, p. 50, 54 i 55.

sigüente, que la sencilla conquista verificada por legiones francas enviadas por Carlo Magno, se ha transformado en epopeya, y no debiendo faltar en ésta el héroe, se ha hecho venir en persona al mismo rey francó, que durante aquel año y el anterior estuvo apartado de estos extremos meridionales de su reino, y se han descrito los actos civiles o de administración y militares que ejecutó, los beneficios que hizo a las iglesias, las visiones que tuvo o presagios que sintió, los objetos que llevaba junto a sí en campaña, los milagros que sucedieron, etc. etc." (1).

* *

Altra de les llegendes que recollí Pujades és el següent: (2).

L'almirall de Babilònia delbetà un dia enviar un poderós exercit contra Roma. Aqueixa acció succeia en l'any 603, en temps de Bonifaci IV. Sabuda pel Sant Pare la expedició i tement que els pagans s'apoderessin dels cossos de Sant Pere i de Sant Pau, convocà un concili que resolgué fer portar el cap i el braç de Sant Pere Apòstol, el cos del seu fill i deixeble; Sant Pere exorcista i els dels màrtirs Concordi, Lucido i Moderand, amb altres relíquies de gran valor, a les terres de l'Occident, en espera d'una millor contingència. Una nau se les emportà cap a França, arribant al cap de poques jornades de navegació a un port de l'Empordà, anomenat Armen-Rodas. Els sis monjos que en la barca anaven, tres d'ells anomenats Felit, Pons i Epicini—la llegenda no pot donar detalls més minuciosos—, resolgueren deturar-se tres dies en aquelles terres delicioses i segures. Pujaren la muntanya i es toparen amb una font d'aigua fresca i cristal·lina i no lluny d'allí una profunda i te-

(1) El pare Masdeu assegura per altra part que encara que la tradició anomeni Bíblia i Torre de Carlemany, respectivament, a un pre-cícs exemplar manuscrit il·luminat i miniaturat, i a una construcció de la catedral de Girona, ambdós monuments no són d'aquella època. Així mateix passa amb els altres temples.

(2) Pujades.—Obra citada, vol. IV, llib. VI, cap. 26, p. 186 i s.

REMITIT

Sr. Director de LA GALERIA.

Figueres.

Molt Sr. meu: Li agrairé es serveixi publicar en la seva revista, l'escrit que a continuació li envio.

El seu aff. servidor i amic,

TEIXIDOR ELIAS.

ALS SENYORS SOCIS DEL CASINO
MENESTRAL

M'he vist sorprès per l'aparició de les invitacions que la Junta del Casino Menestral reparteix als seus socis convidant-los a les festes que en motiu de les diades de Nadal, Cap d'Any i Reis, celebra en el seu estatge social. I dic que m'he vist sorprès, perquè en les mentades invitacions engloba les festes socials (o siguin de balls) amb les d'espectacles, d'inconveniència única d'un servidor, com a arrendatari del mentat saló d'espectacles. I com que tot el que han anunciat respecte a cine i teatre ho han fet sense «ni tant solament consultar-m'ho» és per això que crido l'atenció dels senyors socis amb el present escrit, perquè, cas d'haver-hi alguna festa anunciada que no es celebri, no puguin acusar-me'n responsable. Quedem doncs que els festeigs que amb motiu de les aludides festes organitza la empresa, seran exclusivament els que anunciarà amb els seus programes de consuetut, i que ignoro «encara ara» per qual raó han anunciat mantes festes sense comunicar-m'ho previament.

L'arrendatari.
TEIXIDOR ELIAS.

Ramblejant

per KOLIN

■ Conversa.

Dramatis personae: RAMON, ros, embi-noclat i camallarg. JOSEP, rodanxó, moreno, i amb un aire de suficiència molt «donjoanese».

RAMON.—Qui és aquesta noia petita i rossa que es passeja amb un jove? La del vestit vermell...

JOSEP.—Es Maria.

RAMON.—Maria? I és de Figueres?

JOSEP.—I doncs? D'on vols que sigui? D'Oix? Es la filla d'en... que està en... i viu en el carrer de... Festejava amb en... però el va deixar, per tanoca. Ara sembla que tira l'ull a en «Juanito». Però sembla que també em mira a mi...

RAMON.—(Intrigat al veure que la jo- vincel·la l'esguarda amb insistència). I és jove?

JOSEP.—(Arreglant-se el «pullower» al creure que ha estat per ell la mirada). Disset anys fets... i aprofitats.

Novament, al passar Maria fita els seus ulls clars en els ulls ulls de RAMON.

Aquesta vegada JOSEP se n'ha adonat perfectament. Sospir.

RAMON.—I com és que jo no l'havia vista mai encara?

JOSEP.—(Sentenciosament): Perquè en- cara ella no t'havia mirat mai.

■ Ramblejant, tot ramblejant, s'as- sisteix a la eterna i mai prou ponderada comèdia de l'amor. Es veu la cara trista de la Mercè; es «veu» l'animada conversa dels ulls de la menudeta Rosa amb el simpàtic Miquelet, l'estalviador de burilles. Es veu com la Pilar espera la vinguda de en Benet; un Oliver que cerca la taronja, que molt sovint aspreja; un Torrejon que tan prompte arriba, «castiga...» i un Flo- renci que es balanceja «pel trontoll del pes de l'amor»; i per fi una Montserrat, la morena, la de cara agitanada, que ha trobat, sembla, el «turista» que esperava.

■ KOLIN desitja a les seves simpàti- ques amigues de la Rambla un Nadal fe- liç. Espera en aquests dies poder filmar una pel·lícula digna de tots els aplaudi- ments. I no certament per la seva migra- da forma literària, o la seva «misse en scène», sino perquè vosaltres, encisa- dores ramblejantes, porteu en la vostra gràcia tot l'èxit que aquest pugui copsar.

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES

NOTAS

DE LA CIUDAD

O tra vez, así como siempre que del azar se trata, hemos queda- do con la nada entre las manos por to- do consuelo.

La feria de Santo Tomás que al des- puntar el alba nos las prometía muy fe- lices a los ilusionados con el Gordo de Madrid, nos chasqueaba a todos entrada, la mañana.

Día gris y melancólico; una de esas jornadas que con el hielo de su filo pe- netra hasta la médula. Mercado triste y esquivo; poca gente, pocas alas, refirién- dose al ramo de volatería, que en esta fe-

cha del año suele adquirir singular im- portancia en nuestra ciudad, si a los pa- vos del moco, a los capones y demás plu- míferos, les viene en gana de ser presen- tes en venta.

Esta vez, ya lo apuntamos, quizás te- niendo el frío, pero más posiblemente la degollina, escasamente hicieron su aparición.

Los habituales y sempiternos «merca- dantes» a falta de lo mejor, se extasiaron con la novedad de los alta-voces que en la Placeta y Rambla, tenían instala- dos respectivamente el señor Jaime Ge- lart y el Centro Popular Consultativo.

Los «maños» han tenido mejor suerte. ¡Qué Dios se la bendiga!...

H ablamos del tiempo, y no para ser alabado, pues aunque sean los días que pasamos, crudos por su misma razón, bien celebraríamos que la temperatura estuviera algo más benigna. Pero, ni por esas... Frio! para que te crio! Y así dudamos soplándonos los dedos de puro ateridos.

Esperemos tiempos mejores.

N uestra ciudad va adquiriendo belleza arquitectónica moderna. Ella es ya elegante y desenvuelta de por sí, en todo su aspecto; verdaderamente es una «fadrina» empurdanesa.

Jamás le gustaron los abalorios. Calles sencillas, rectas y anchurosas. Placidez, modestia y pulcritud fueron sus preten-

siones. Y sus galas se resumieron en lo típico de sus plazas.

Destacaban con gracia natural, alguno que otro edificio austero y aun regio: la casa Nouvilas, la mansión Romaguera, la de don Eusebio de Puig, de don Car-lós Cusi, Jordá, Perxas, Roger.

Ahora la Cámara de la Oropiedad urbana, instalada en edificio que lo vale, ha premiado con 1000 pesetas la nueva construcción de los Sres. de Pagés y Turá que ha venido a levantarse sobre del terreno que ocupó la solariega de Vila-llonga.

En la calle de Alfonso XIII, conocida por Nueva, el potentado D. José Pagés acaba de descubrir la parte de fachada que revela la belleza de su totalidad.

Hemos de celebrar estas manifestaciones del arte constructivo.

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

Recuerden todos los ciudadanos afectos todavía al servicio militar, en alguna de sus situaciones, que el plazo para la cumplimentación de sus documentos termina el 31 del actual.

La noche del sábado falleció el muy digno señor Don Juan Luís Portabella, varón prudente y de sabio consejo.

Pundonoroso y recto por el hábito militar, fué siempre atildado y discreto en su trato correcto, estimándosele entre sus compañeros de toga por la virtud moral de su carácter.

Sus nobles prendas quedaron patentizadas en la manifestación de duelo con que la ciudad le acompañó hasta su última morada, a cuyo acto nos sumamos la redacción de «LA GALERÍA».

Expresamos nuestra simpatía a su familia por el acerbo dolor, particularmente a la desolada esposa y sus hijos.

En atención a las posibles transacciones que pudieren verificarse el sábado, feria de Stº. Tomás, a instancia de la Banca Perxas, Dorca & C.º, por el comité paritario del ramo, a los banqueros de nuestra ciudad les fué concedida autorización de negociar durante toda la tarde, a pesar de la semana inglesa.

Por concurso ha sido trasladado de nuestro Instituto Nacional de Se-

gunda Enseñanza al de Cabra, el catedrático don José Mozas Mesa, autor de «Mi libro» y de «Mi otro libro».

Le han sido impuestas por la Alcaldía, quince pesetas de multa a José Vilaró Tort, de Mataró, quien apostrofó con gesto grosero y palabra soez a varias mujeres en el mercado de volatería.

Los hay locuaces... en el mercado!

El sábado a las siete y media de la tarde, al pasar por la calle de Girona el auto-camión, de matrícula francesa, nº 2134 N. T. conducido por Teodoro Ragolta, iba cargado tan voluminoso que arrancó la barandilla del balcón del primer piso de la casa nº 19 de la citada calle.

Del hecho se dió cuenta al Juzgado municipal.

En el tren que arrolló el autómibus en el término de Gelida, catástrofe que ha consternado durante la semana la nación entera, viajaba nuestro conciudadano, D. Salvador Pascual, quien nos hizo un relato escalofriante del suceso.

El Casino Sport Figuerense, en reunión general, celebrada el viernes, día 20, acordó por unanimidad fijar el tipo de cuota mensual en la cantidad de cinco pesetas.

Nuestros diversos comercios rivalizan en buen gusto en el regalo de calendarios, propaganda para el nuevo año.

Los importantes industriales Sres. Comet y Fita de nuestra ciudad, han sido merecidamente distinguidos por el Jurado calificador de la Exposición de Barcelona con medalla de oro.

El sábado último fué recogido de la calle de La Junquera un hombre en completo estado de embriaguez. Después de curado en nuestro Hospital de una herida leve que se produjo al querer tantear la consistencia del pavimento con la cabeza, pasó a «descansar» al calabozo municipal.

Se repitió el caso con el vecino de La Bisbal, Miguel Costa Bosch, aun cuando éste no fué tan curioso como su compañero.

Por el Tribunal Contencioso-Administrativo ha sido repuesto en su cargo de Secretario del pueblo de Lladó, D. Salvador Trias Fou.

Elementos altruistas de la capital de la provincia, se proponen celebrar un festival benéfico el próximo 3 de enero en la Sala Edison de nuestra ciudad, con el buen fin de recoger unas pesetas con que enjuagar el déficit que ocasionaron las obras del Hospital figuerense.

Celebramos la iniciativa y el buen deseo.

Recogiendo de «Nuevo Figueras» su atinada observación de que sería un buen acierto hacer extensiva al salón de espectáculos y baile, la instalación de la calefacción que se verifica en el café del Casino Menestral, nosotros por nuestra parte y en nombre de muchos socios, agregaremos que no sólo se ha de ver si es realizable el proyecto, sino que será altamente beneficioso para el esplendor que se merece la más «pairal» de nuestras sociedades y la comodidad a que se hicieron acreedores sus socios, que lo somos todos los figuerenses.

Nuestro Instituto ha sido beneficiado con 1000 pesetas por R. O. de Instrucción pública, que se destinan a fines culturales y de educación.

Ha tomado posesión del cargo de Director del Laboratorio municipal nuestro querido amigo, el distinguido doctor en Farmacia, D. Enrique Perxas Rico. Sea cordial enhorabuena para el aprovechado joven, que supo ganarse el cargo tras difícil oposición.

Está anunciada para 1º de Febrero, la boda del inteligente Director del «Liceo Monturiol», don Lorenzo Vives con la gentil señorita María Saprissa.

Deseamos sinceramente una pronta y efectiva mejoría en la grave enfermedad que la aqueja, a la distinguida señorita Margarita Jou.

Vamos estableciendo el cambio con varios periódicos que amablemente nos saludan. A todos ellos nuestra gratitud y cordialidad.

Está en Barcelona para sufrir una intervención quirúrgica en la clínica del Dr. Corachán, el reputado comerciante de ésta, don Julio Margall. Esperamos que será una operación feliz, y poderle saludar en breve completamente restablecido.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
 EN EL RAMO DE CALZADO

Dentro unos pocos días contraerán matrimonio enlace los buenos amigos, Sta. Lola Mensa Garcés y D. Alvaro Irribarren.

Dice la prensa figuerense del sábado, y lo repetimos al eco nosotros hoy, por ser de interés general, que con motivo de las fiestas de Navidad a Reyes, la Biblioteca popular de Figueras estará cer-

da desde el 23 de los corrientes al 6 de enero del año nuevo.

Aun habiendo ayudado algo el soplo de la tramontana, son muy pocos los olivos que sueltan su fruto. Por esta causa en los molinos aceiteros no se trabaja activamente.

Se ha otorgado mención honorífica al palacio de Perelada, por las obras de mejora que en él realiza el Sr. Mateu.

Ha sido elegido para presidente del Centro de Unión Republicana de Gerona, el director de "El Autonomista", don Dario Rahola. Enhorabuena.

A título de rumor, podemos avanzar que se intenta la constitución de un club de pescadores de caña.

Entre los entusiastas figuran los amigos Luís Subirós y J. Costa.

La peña "Litos", está marcando los itinerarios que conducen a San Pedro de Roda. Feliz acierto.

En el término de Capmany puso fin a sus días, ahorcándose, un desesperado.

El doctor Bruno Botey le ha practicado la autopsia.

En Barcelona ha fallecido inesperadamente el conocido ingeniero industrial D. José Mª Capdevila. Por su bondad se granjeó la amistad de todos; la cual no perdió al ausentarse de nuestra ciudad, donde deja numerosísimos amigos que sentirán tan triste nueva.

A su familia, y especialmente a su hijo José, les testimoniamos el pésame.

Siendo tarea ardua la distribución primera de cualquiera publicación, nosotros, que hemos tenido que salvar tales dificultades, y que las estamos aún sorteando, debemos hacer constar nuestro reconocimiento a todo el público figuerense que nos ha recibido con cariño, facilitando nuestra propagación, y de manera especial al mundo juvenil femenino, el más entusiasta.

Hemos de apreciar también la labor de nuestros pequeños repartidores, que con su vivacidad e inteligencia llegan a todas partes.

Gracias a todos.

DE LA COMARCA

CABANAS

—Ha terminado el novenario que se celebra anualmente en nuestra Parroquia. Platificó el Rdo. Arturo Rovira, párroco de Vila-bertrán. El domingo se verificó comunión general.

—Ha llegado de Zaragoza, donde cursa sus estudios, el buen amigo don José Llombart, que pasará las vacaciones de Navidad con su familia.

—También se halla entre nosotros, don Juan Mis, residente en Sulza, al objeto de cumplir el servicio militar.

—Para amenizar los diversos actos que se celebrarán con motivo de la fiesta patronal de San Vicente, la Sociedad «Caridad y Recreo» ha contratado la notable orquesta la Principal de Perelada.

—La Unió Sportiva anuncia interesantes

encuentros: jugando por Navidad con el 47 de Línea de Figueras; y Año Nuevo, con el Darnius F. C.

C.

Nostra Posta

Davant el notable contingent d'expontanis que se'ns presenten, ens veiem forçats per delicadesa, a respondre'ls.

I com que sembla que se'ls hagi, a la majoria, empeltat la mania de l'anònim, els direm que: si volen veure publicats llurs treballs (els que s'ho valguin) han de donar-se a conèixer, quan menys del Cap de redacció, que com a persona correcte, sabrà guardarlos-hi el secret, si és que així ho volen. Tan se val que la coneixensa se faci per carta; el cas és que sapiguem amb qui ens posem a taula. I prou; i anem drets a la resposta.

Ben Alt.—De tan com ho és, vostè es veu que s'ha descuidat dels peus, i resulta que l'acabament dels seus versos fa inaprofitable el seu començar.

P. T.—Quan ens digui les coses sense «hestar» amb H., veurem si ens podem interessar pels «cuentos» vostres.

Aliga blanca.—Amb aquests animalons no hi volem tractes.

Karakap.—Vostè es gasta un nom que és tota una endevinalla. Vaja! Facis retratar.

Flor del Pensil.—Prou flors estimada comunicanta. Pel seu olor deu ésser exquisida, però el nostre company Suspenso, ja en féu un gra massa en el número segon. Un altre dia el compte amb el requisit que encapsalem, potser la complaurem.

Salvador.—Tiri avall que vostè té pasta. Aprofitarem com veurà; però caram que li costa a vostè el decidir-se!

Tipografia IDEAL, Muralla, 4-Figueras

EMPRESSES DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10-Figueres (Empordá)

RADIO ATWATER KENT

Enchufable a la corriente Funciona sin Antena y sin Tierra

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN GRATUITA EN SU PROPIA CASA

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 7

Venta de Gramófonos y discos: La Voz de su Amo, Odeón y Parlofón

Artículos Fotográficos: Kodak, Agfa y Gevaert

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall Sucursal a Llanà

Perelada, 7 FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

WATERS-CLOSETS

complets, qualitat immillorable, a

50 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consortio del Plomo en España»

Garage Citroen =

Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos-Taxis de alquiler